

відрізняються своєрідною структурою. Для проведення міжнародних порівнянь їх використання видається проблематичним, адже залучені для побудови дані не є стандартизованими. При цьому моделі можуть мати форму довільного типу і бути нелінійними.

Наближене оцінювання залежності доданої вартості, зайнятості, рівня державних доходів від первісних туристичних витрат може бути здійснено на основі використання коефіцієнтів-мультиплікаторів. Система таких коефіцієнтів дозволяє перетворити показники обсягу туристичного споживання (сукупного або з виділенням окремих продуктів) в показники непрямого або опосередкованого впливу. Суттєвою пересторогою на шляху використання мультиплікаторів є спрощений характер їх агрегування, недостатній ступінь врахування специфіки туризму в країні, часте запозичення із зовнішніх джерел.

З метою територіального локалізування обрахунків туристської діяльності на субнаціональному рівні в Україні може бути реалізовано як міжрегіональний (“зверху донизу”) підхід, так і “строго” регіональний (“знизу доверху”) підхід, який в установленому, хоча і спрощеному у порівнянні з СНР, порядку відображатиме особливості організування галузевої діяльності з врахуванням специфічних ситуацій та відмінностей конкретних територій.

Фомічов К.С.

кандидат юридичних наук, доцент,

Центральноукраїнський національний технічний університет

м. Кропивницький, Україна

ВПЛИВ ІНВЕСТИЦІЙ НА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК ДЕРЖАВИ

У сучасній науковій літературі поняття «інвестиції» часто трактується недостатньо чітко або надмірно вузько, акцентуючи увагу лише на окремих її сутнісних сторонах. Розмаїття терміну «інвестиції» в сучасній юридичній та економічній літературі значною мірою пояснюються широтою сутнісних сторін цієї складної категорії.

У широкому розумінні цієї категорії інвестиції є вкладанням капіталу з метою його майбутнього зростання. При цьому приріст капіталу повинен бути достатнім, щоб компенсувати інвестору відмову від використання ним наявних коштів на споживання в поточному періоді, одержати винагороду за ризик, відшкодувати втрати від інфляції у майбутньому періоді.

Багато існуючих визначень пов'язують інвестиції винятково з цілями приросту капіталу або одержання доходу (прибутку). Зокрема, представниками цього підходу є Е. Дж. Долан і Б. Домненко. Вони визначають, що до інвестицій належать витрати тільки на новостворені або здобуті блага [2, с. 120].

Більшість інших визначень також зводять процес інвестування до отримання прибутку, тобто збільшення капіталу щодо його вкладеної кількості. Так, А.П. Череп також вважає, що під інвестиціями слід розуміти тільки ті вкладення, метою яких є

отримання прибутку. На його думку визначення досягнення соціального ефекту як мети інвестиційної діяльності суперечить сутності інвестицій як економічної категорії. Інвестиційна діяльність, як будь-яка економічна діяльність, підкоряється економічним законам, згідно з якими отримання прибутку (доходу) є основним принципом такої діяльності. Інвестиція може викликати як позитивний, так і негативний соціальний ефект, але при цьому вона залишиться інвестицією [4]. З цією думкою, на наш погляд, важко погодитись.

Деякі вчені, аналізуючи поняття інвестицій, разом з їх економічними ознаками, вказують на необхідність досягнення іншого неекономічного ефекту. Так, В. Бочаров і Р. Попова визначають, що результатом вкладення інвестицій в об'єкти підприємницької діяльності може бути не тільки прибуток (дохід), а й досягнення іншого соціального ефекту [1, с. 158].

Законодавець в Законі України «Про інвестиційну діяльність» також визначає інвестиції як всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, внаслідок чого якої створюється прибуток (дохід) або досягається соціальний ефект [5].

Характерна для більшості визначень вказівка на позитивний матеріальний результат або досягнення позитивного соціального ефекту як мету інвестування також не є незаперечною. В деяких випадках дії інвестора спрямовані на те, щоб підприємство, яке одержує інвестиції, перестало функціонувати і приносити прибуток. Прикладом цього може бути скуповування акцій діючих національних підприємств іноземними або ж національними інвесторами з метою здійснення так званих рейдерських захватів.

Досвід міжнародних інститутів і держав говорить про те, що при сучасній системі обліку інвестицій, як міжнародного, так і національного походження, неможливо розмежувати інвестиції, що викликають приріст капіталу в економіці, і дії суб'єктів інвестиційної діяльності, які формально підпадають під законодавчо закріплені визначення інвестицій, але не викликають приріст капіталу.

У масштабах окремих країн купівля акцій підприємств на вторинному ринку або вживаних засобів виробництва також враховується як інвестиція, тоді як насправді не викликає ніякого приросту капіталу в економіці і є простим переказом коштів з рахунку на рахунок. Описані проблеми у сфері обліку інвестицій дозволяють зробити висновок про фактичну невірність і неповноту статистичних даних у галузі інвестування і, отже, значно ускладнюють не тільки облік, але й адміністративно-правове регулювання інвестицій з боку органів виконавчої влади.

Під інвестиціями розуміють економічні ресурси, які спрямовуються на збільшення реального капіталу товариства, тобто на розширення або модернізацію виробничого апарату. Це може бути пов'язане з придбанням нових машин, будинків, транспортних засобів, а також із будівництвом доріг, мостів та інших інженерних споруд. Сюди необхідно включати і витрати на обладнання, наукові дослідження та підготовку кадрів, що є інвестиціями в «людський капітал», який на сучасному етапі розвитку економіки набуває все більшого значення, бо саме результатом людської діяльності виступають і будинки, і споруди, і машини, і обладнання, і, найголовніше, основний фактор сучасного економічного розвитку – інтелектуальний продукт, який визначає економічне положення країни у світовій ієрархії держав.

Таки чином, можна зробити висновок про те, що хоча в умовах ринкової економіки мета отримання прибутку вважається визначальною для визначення дефініції «інвестиції», інвестиції можуть, на нашу думку, переслідувати й інші як економічні, так і позаекономічні цілі вкладення капіталу.

Література:

1. Бочаров В. Финансово-кредитный механизм регулирования инвестиционной деятельности предприятия / В. Бочаров, Р. Попова. – СПб, 2012. – 481 с.
2. Долан Э. Дж. Economics: англо-русский словарь-справочник / Э. Дж. Долан, Б. И. Домненко – М.: Лазурь, 1994. – 544 с.
3. Інвестиційна діяльність : підруч. [Електронний ресурс] / Т.В. Майорова. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 472 с. – Режим доступу: http://pidruchniki.com.ua/18060203/investuvannya/konyunktura_investitsiyного_rinku_investitsiyний_kli_mat
4. Інвестознавство : навч. посібник [Електронний ресурс] / Череп А.В. – К.: Кондор, 2006. – 398 с. – Режим доступу : <http://www.info-library.com.ua/books-text-1360.html>
5. Про інвестиційну діяльність : Закон України від 18.09.1991 р. – Офіційне видання // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 47. – Ст. 646.

Захарченко В.І.

доктор економічних наук, професор

Дараків О. А.

студент

Одеський національний політехнічний університет

м. Одеса, Україна

ОБҐРУНТУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ РІШЕНЬ У РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА РЕГІОНУ

У 1930-ті роки Й. Шумпетер ввів поняття інновації, трактуючи його як зміна з метою впровадження та використання нових видів споживчих товарів, нових виробничих і транспортних засобів, ринків і форм організації.

Економічна теорія розрізняє п'ять типів інновацій: введення нового продукту, метод виробництва, створення нового ринку, освоєння нового джерела постачання сировини або напівфабрикатів, реорганізація структури управління.

Інновації характеризуються більш високотехнологічним рівнем, більш вищими споживчими якістьми товару або послуг у порівнянні з попереднім продуктом.

Залежно від виду, інновації дозволяють при створенні нових ринків отримати і забезпечити:

1. Гнучкі рішення – інноваційний сервіс, додаткова вигода якого для споживача полягає в самій суті послуги і який може бути спожитий незалежно від місця і часу свого виробництва.

Піонером цього типу інновацій називають компанію FedEx. Ідея бізнесу народилася в 1965 р., коли компанія створила новий ринок на основі додаткової вигоди вже розробленої послуги авіапошти, а саме – швидкої і надійної доставки термінових матеріалів.[3, с.27]

2. Керована зручність – це інновації, які створюють ринки за рахунок користі, вихідної з способу надання послуги.

Корпорація Google не придумувала центральну ідею – пошук інформації в Інтернеті. Створена нею інновація – це доступність адекватного і швидкого веб-пошуку інформації по будь-якій темі.

По-перше, засновники Google, Л. Пейдж і С. Брін розробили пошуковий алгоритм, який інтерпретує гіперпосилання до сторінок за значимістю; по-друге, Google розробив свою власну інфраструктуру.